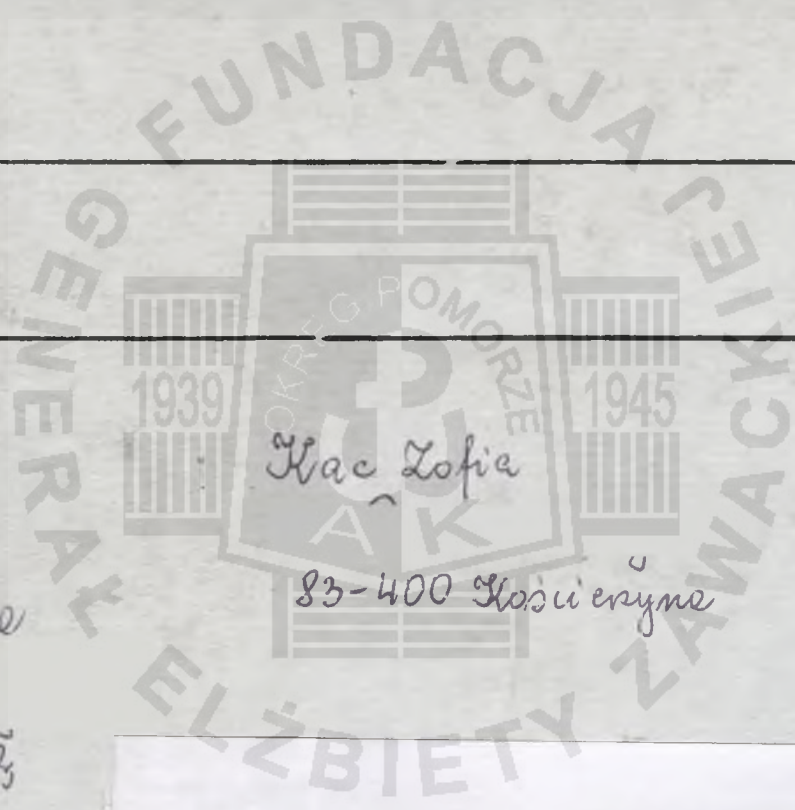
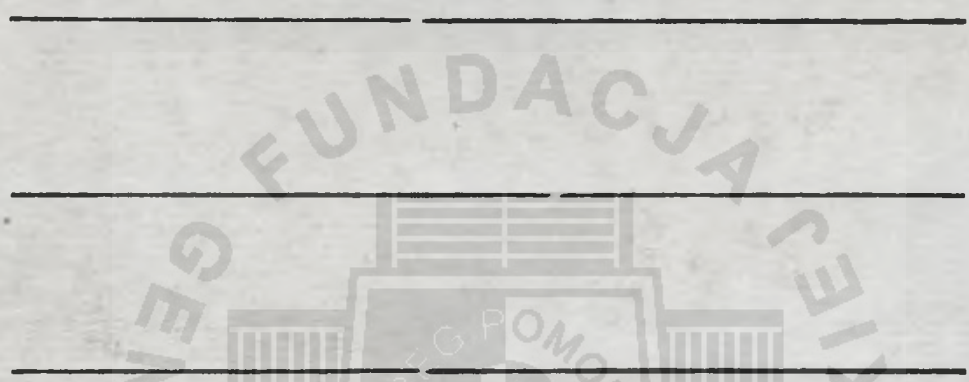

Wypis III 2000
L.B.

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum i Muzeum Państwowe Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
7-100 Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127; REGON 8705027
KRS 0000 41600

Ykościerzyna

83-400 Ykościerzyna

sklep z walmą

Ykościerzyna
PAP-TOW.G.P.-WSK
Rekowska Zofia
zam. Kac
ps. "Kwiat"
K-116/116 Pom.

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

Delkowska Lofia
.....
T:K-116/116 Jan
.....
Kościuszko JOM. g. 3. - WSV
.....

I./1. Relacja *k. 5 s. 1-5*

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ...

IV. Korespondencja —

.....

.....

.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne *k. 10*

VI. Fotografie *brak*

7/11. Relacja Rehowskiej Łofii sam. Kac:

1. Relacja Ł. Kac spisana przez
red. Bielecką w Obóże w dniu 25.07.1969,
mpis, wpłynęła do Arch. Ś. Zawackiej
1974 k. 4 5. 1-4
2. Uzupełnienie relacji przez Lesikowską -
- Szalewską, notatki Ś. Zawackiej
z 21.09.1978, mlp. oryg. k. 1 5. 5

Zofia Kac - pseudonim "Kwiat"
ur. 1916 r. w Kościerzynie
z domu Rekowska
za mąż w 1945 r.

Cały czas mieszkałam w Kościerzynie, tu chodziłam do szkoły podstawowej, a gdy wybuchła wojna, byłam z rodzicami na gospodarstwie, przy ul. Piechowskiego 18. Niemcy wyrzucili nas z gospodarstwa w październiku 39 r. Pół roku ukrywaliśmy się we wsi Lizaki u pp. Lidków, a potem w 41 roku, zaczęłam pracę w Unteroffiziersvorschule, jako - kelnerka - podawałam do stołu. W tym czasie dwaj moi bracia ukrywali się - jeden - Franciszek został potem wywieziony do G.G., a drugo brat ukrywał się do końca wojny - /koło Wiela /, szukało go gestapo, bo gdy młócił na niemieckim gospodarstwie dla wojska polskiego - zbił i zniszczył portret Hitlera. Ponieważ w tej Unteroffiziersvorschule bardzo mi dokuczano za mówienie po polsku / nie znałam wtedy niemieckiego, dopiero zaczęłam się uczyć / - rzuciłam tę pracę i zaczęłam pracować na stacji kolei w Kościerzynie. - Z początku bilety sprzedawałam itd., a potem jako telefonistka. Miałam III-cią grupę / eingedeutsch /, zarabiałam wtedy nieźle i pomagałam rodzicom, którzy nie mieli z czego żyć. Rodzice mieli 12-cioro dzieci, ale miały już one swoje rodziny i nie były na tych terenach.

✓ Na kolei poznałam Lucjana Szutę, który był w konspiracji, w ścisłym kontakcie z St. Lesikowskim - Lasem. Szuta był ok. 2 miesięcy wcześniej w organizacji ode mnie. Mnie zaufał szybko, bo jeź w maju 42 roku zaprzysiągł mnie do organizacji.

Pamiętam, jak wyprowadził nas za miasto - oprócz mnie jeszcze 5 mężczyzn składało przysięgę m.in. Molin, Niklas, Laska - i uroczystie

wciągnął do organizacji. Powiedział Szuta, że to oddział "Szyszek", do którego będę teraz należeć.

Byłam sama - mogłam więc więcej narażać się.

Pierwsza moja praca : postarać się o żywność, papierosy, naftę dla bunkrów w Bąku - były/tam 4 bunkry, koło kolei, w lewo, tam ok. 30 ludzi się ukrywało w oddz. Szyszek /. Potem najważniejsze było : podsłuch telefonów, o czym mówi policja niemiecka, jakie rozkazy idą z gestapo z Gdańska - z Gdańskiem było bowiem bezpośrednie połączenie telefoniczne. Już mówiłam wtedy po niemiecku i rozumiałam. Odtąd stale kontaktowałam się z Szutą i z Lesikowskim, którego poznałam - był malarzem na kolei. Szuta pracował w telegrafii, ja w telefonii, pokój w pokój. Najpierw zaczęliśmy produkować fałszywe dowody VII i III-grupy osobiste - przeważnie III grupy. W Kreisleitung pracowała niej. Paszke - Polka, która przed wojną wyszła za Niemca - ona nam dostarczała blankiety dowodów z autentycznymi pieczętkami, podpis Kreisleitiera dorabialiśmy sami z Szutą. Doszłam do dużej wprawy, chyba ze 100 albo i więcej takich dowodów daliśmy Lasowi, Burantowi i innym.

Potem jeszcze śmielej zaczęliśmy postępować, Albo ja albo Szuta staraliśmy się o kwas solny, w drogerii u pani Mokwowej, przez znajomą - nie pamiętam nazwiska, na imię miała Maria, Ten kwas dawało się kolejarzom z organizacji / Kreft i drugi - nie pamiętam nazwiska / oni polewali osie kwasem solnym, tak że taki pociąg dojeżdżał najdalej do Dziemian. Wiem, że chyba z kilkanaście lokomotyw stanęło na skutek tego sabotażu.

Jako telefonistka podsłuchiwałam rozmowy - w 43 roku, chyba w kwietniu / lub w marcu / włączyłam się na rozmowę Gdańska tj. gestapo z Bahnschutzpolizei w Kościerzynie, że wyjeżdżają do Kościerzyny specjalnym pociągiem na obławę do Bąka. Miałam słuchawkę z guzikiem, słyszałam tę rozmowę, a nikt nie wiedział, że ktoś podsłuchuje. Dałam natychmiast o tym znać Szutowi - on załatwił, że ktoś powiadomił zaraz bunkry / na rowerze chyba. / Gdy niemiecka obława przyjechała do Bąka, w bunkrach znaleźli tylko resztki papierosów i koce. Partyzanci przenieśli się potem w pobliże Wojtala / kawałek drogi od Bąka /.

Drugie ostrzeżenie : dostaliśmy / Szuta / tajny telegram, że tego a tego dnia zostaną do Brus podstawione puste wagony - to był telegram gestapo z Gdańska. Domyśleliśmy się, że chodzi o wywóz Polaków z Brus - było to gdzieś jesienią 43 roku. Po tym telegramie, tego samego dnia pojechałam do Brus, bo rano miały być te wagony. W Brusach ostrzegłam Tomińskiego - też na kolei pracował i też był w organizacji - i on już dalej podał ostrzeżenie. Rano, o 4 - tej zaczęła się nagonka, ale w mieszkaniach w Brusach zastała policja tylko starych lub chorych. Niemcy nigdy mnie nie podejrzewali.

Było jeszcze dużo takich podsłuchanych przeze mnie rozmów, o których informowałam Szutę. Wielu rzeczy dziś już nie pamiętam.

Miałam kontakt z Brusami i Cękocynem / k. Tucholi /. W Cękocynie był Leon Hoppe - on był też w organizacji / A.K. /. ja jemu dowiozłam 1 x baterię do radia, papierosy kilka razy dla bunkrów koło Tucholi. / Hoppe sam nie palił. / Jeden raz zawiozłam dla niego broń / browning / którą ukrył brat mój, gdy był w wojsku polskim. Tę broń zawiozłam gdzieś chyba w 44 roku. Ukryłam pistolet na

piersiach i w ten sposób przewiozłam.

Prowadziłam bardzo spokojne życie, nigdzie nie chodziłam, nikt mnie nie podejrzewał. Szuta "sypnięty" przez Buranta, którego zabrała policja - nigdy mnie ani nikogo nie wydał. Pomagałam też żywnością - dawałam Szucie, a on dawał z kolei Lesikowskiemu. Żywność zdobywałam od niejakiego Szalke z Głodowa koło Skarszew - była to słonina i mięso lub mąka.

Kontaktowałam się też z Janem Kortasem - Kortas był też w konspiracji, pracował na kolei w Baku, rozmawiałam z nim telefonicznie lub gdy byłam w Baku - jeździłam tam też po grzyby.

Aż do wyzwolenia pracowałam na kolei - nikt mnie nie wydał.

Po wojnie w 45 roku wyszłam za mąż za Franciszka Kaca, pracuję w sklepie GS., mąż jest na rencie, rodzina moja wróciła na gospodarstwo. Mam 6-cioro dzieci, 1 - córka jest zamężna - syn wrócił z wojska, pozostałe dzieci uczą się. Wychowałam też sierotę z Domu Dziecka - dziewczynkę - wyszła teraz za mąż.

Dostałam Odznakę Grunwaldzką w 1964 r. za moją działalność w ruchu oporu.

Kościerzyna. 25.7.67 r.

Wspędniemi relacji Relloviny - Kacovy

5

Zaproszenie pover "las" - byta telefonicky
ne staci kolejaru, Moskvyne, tam gelni
"las" byt zatondruy jako melar

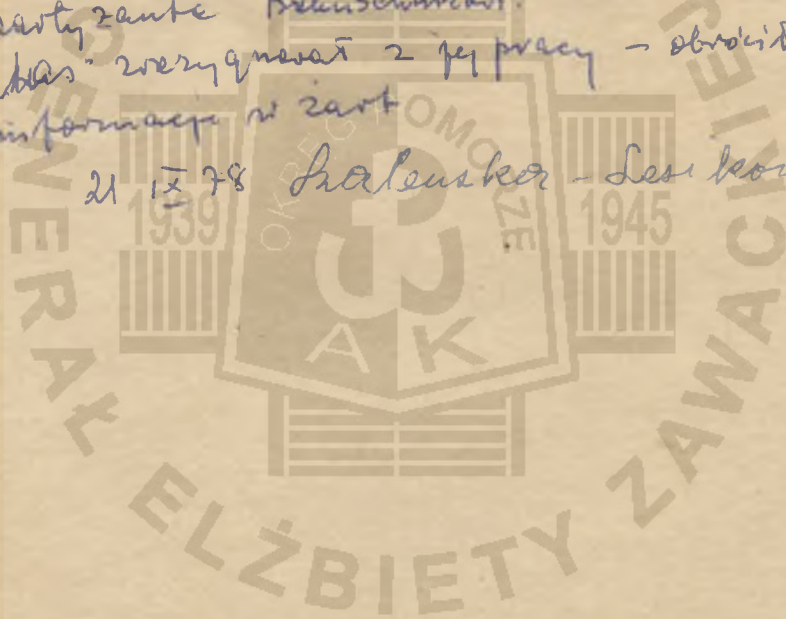
Zadani byto podtruchovai rueli porigov
i jako i transportai. Ludrto o prygobovani
Zemselov dypersyjnch. Byt to rok 1940/41

Pracovata porostkovo dobro vykomyca noskery
Ale "las" zem vanyt - byt to jui rok 1942 -

zi zakladata ni v kolejaru lumen
Zdrovita jakyos shove, uskeryca go jako
party zaute Beluschnov.

"las" zerygnvat z jej pracy - obrodit popruch
informacj ni zart

21 12 78 Szaleusker - Leskovskov

T: D-116/116 Pom.

Kościuszyne

Rekowski Łośia

V. Party informacyjne
k. 10

- 1 2d. Rekowski
- 2 116 Pom
- 3 Past, raulte HK
Kosciorny in Szyski
- 4 Rac zofia
- 5 2d. Rekowski
- 6 Krosat
- 7 ~~Rekowski~~
- 8
- 9 1916 Kosciorny in
- 10 Kosciorny in, Place 1 Maja 12
(eksp 2 Wotang)
- 11 marent
- 12 not real Bielecki
Bucha jaskolka USK (idlyny)

K 1.23

zefnyj miz zane 1942 *Spisane Lucjane Sute*

rel 116 3

WSK, part.
Rosicunymie

Rac 7/2 z d. Rekowniska

ob. Rosicunymie, Plac 1 Maja 12
(sklep z weta)
podet p. Wschole

byla techniczny odeminu dospawo w Rosicunymie
do, lasa

promadn ta podminch telefomony
Technicla, lasa ne odeminu dospawo

inte jarkowis WSK

Wykaz Szachow

rel 116 Pan

rel Biel

11

K

116/5
Rom

Kae Lofia
zd. Rekowka
ps. "Kwiat"
Edpis relacji Lofii Kae - 1967 - prace
autorskie od "Bileckiej".
była telefonistka w biurze niemieckim
i przekazywała wiadomości podstępnie
partyzantom "Szybski" k/Województwa od 1942r.

TK 116/116/POM/

Kac Zofia
ps. „Kwiatek”

A.K. 6
Grupa Pomor.
Kosciierzyna

386w Kac Zofia

83-400

A.K. - Grupa

pan. Rekowski

Kosciierzyna

gromorski ps. Kwiatek
Kosciierzyna

Wanrymiec, Maria

ul. Piechowskiego

dot. Szalenka

12.12.1916r Kosciierzyna

IVr. 18

ps. Sobol”

zob. Wyciąg z akt Z.K.R.P. Gdańsk

M.M.

Kościelna
WSK 7

Rekowska - Kacowa

Kontakty konspiracyjne w mieście
Szutów w Kościelnej.

T.: Szuta A., imp. Teresz I/s. 2

MG 97

zd. Rekowska Koscierny - Gdonisk 8
Kac (i.n) Zofia WSK-ARK

Pracowała w toższości na
dworcu kolejowym w Kosciernym.

zob: T: K-4/4 Lesikowska - Szelowska,
2.T/11; insp. J. Ser.

Wsk. II, 2000

Rekowska - Kac Kościuszka
WSK AK
Zofia

Wymienia ją, wśród osób, które
odwiedzały punkt kontaktowy
przy ul. Dworcowej 2.

rel: K-117 Szuta Agnieszka
ul. / imp. Inow.

WSK, 10.01.2007

Rekowska Zofia

Taew 10

K-116/116 Pom

Informacje dotyczące pracy wywiadowczej.

zob. Muszkiecowa „Uchwyć kobiet...” str 74
praca magisterska, biblioteka FAPAK

31.VIII.2005. ak

Kościelna

Kościelna
Aleja z wiatrakami

zd. Rekowska-Kac Zofia

REKONSTRUKCJA - KAC ZOFIA

ZESKANOWANE

